

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

3 Vtrum peccatum originale deriuetur ad omnes qui ex Adam per viam
seminis generantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72759)

natura, sicut uelocitas corporis, bonitas ingenii, & alia huiusmodi, nullo autem modo ea quae sunt pure personalia, ut * dictum est. Sicut autem ad personam pertinet aliquid secundum seipsam, & aliquid ex dono gratiae, ita etiam ad naturam potest aliquid pertinere secundum seipsam, scilicet quod cauatur ex principis eius, & aliquid ex dono gratiae: & hoc modo iustitia originalis, sicut in primo dictum est, erat quoddam donum gratiae toti humanae naturae diuinitus collatum in primo parente, quod quidem primus homo amisit per primum peccatum. unde sic illa originalis iustitia traducta fuisset in posteros simul cum natura, ita etiam inordinatio opposita. Sed alia peccata actualia uel primi parentis, uel aliorum non corrumpunt naturam, quantum ad id quod nature est, sed solum quantum ad id quod personae est, id est secundum pronitatem ad actum, unde alia peccata non traducuntur.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod poena spirituali, sicut * Augustinus dicit in epistola ad Auitum, nunquam puniuntur filii pro parentibus, nisi communicent in culpa, uel per originem, uel per imitationem, quia omnes animae immediate sunt Dei, ut dicitur Ezech. 18. Sed poena corporali interdum iudicio diuino, uel humano puniuntur filii pro parentibus, in quantum filius est aliquid patris secundum corpus.

AD SECVDVM Dicendum, quod illud quod habet aliquis ex se, magis potest traducere, dummodo sit traducibile, sed peccata actualia proximorum perentum non sunt traducibilia, quia sunt pure personalia, ut * dictum est.

AD TERTIVM Dicendum, quod primum peccatum corrumpit naturam humanam corruptione ad naturam pertinente: alia uero peccata corrumpunt eam corruptione pertinente ad solam personam.

¶ Super questionis 81. articulum tertium.

ARTICVLVS III.

Utrum peccatum primi parentis transeat per originem in omnes homines.

AD TERTIVM sic proceditur. Videtur, quod peccatum primi parentis non transeat per originem in omnes homines. Mors enim est poena consequens originale peccatum: sed non omnes procedunt seminaliter ex Adam, moriuntur illi enim, qui uiui reperiuntur in aduentum Domini, nunquam moriuntur, ut uidetur per hoc quod dicitur i. Thesal. 4. Nos qui uiuimus, non preueniemus in aduentum Domini eos qui dormierunt, ergo illi non contrahunt originale peccatum.

¶ 2. Praet. Nullus dat alteri quod ipse non habet; sed homo baptizatus non habet peccatum originale, ergo non traducit ipsum in prolem.

¶ 3. Praet. Donum Christi est maius; quam peccatum Adae, ut Apostolus dicit Rom. 5. Sed donum Christi non transit in omnes homines: ergo nec peccatum Adae.

SED CONTRA est, quod Apostolus dicit Ro. 5. Mors in omnes pertransiit, in quo omnes peccauerunt.

RESPON. Dicendum, quod secundum fidem catholicam firmum est tenendum, quod omnes homines, praeter solum Christum, ex Adam deriuati, peccatum originale ex Adam contrahunt: alioquin non omnes indigerent redemptione, quae est per Christum, quod est erroneum. Ratio autem sumi potest ex hoc, quod * supra dictum est, scilicet quod sic ex peccato primi parentis traducitur culpa originalis in posteros, sicut a uoluntate animae per motionem membrorum, traducitur peccatum actuale ad membra corporis. Manifestum est autem quod d peccatum actuale traduci potest ad omnia membra, quae nata sunt moueri a uoluntate. unde & culpa originalis traducitur ad omnes illos, qui mouentur ab Adam motione generationis.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod probabilius, & conuenientius tenetur, quod omnes illi, qui in aduentu Domini reperiuntur, moriuntur, & post modicum resurgunt, ut in tertio plenius dicitur. Si tamen hoc uerum sit, quod alii dicunt, quod illi nunquam moriuntur, sicut Hieronymus narrat diuersorum opiniones in quadam epistola ad Minerium, de Resurrectione carnis, dicens illud est ad argumentum, quod illi etsi non moriuntur, est tamen in eis reatus mortis; sed poena aufertur a Deo, qui etiam peccatorum actualium poenas condonare potest.

AD SECVDVM dicendum, quod peccatum originale per baptismum aufertur reatu, in quantum anima recuperat gratiam quantum ad mentem: remanet tamen peccatum originale actu quantum ad fomitem, qui est inordinatio partium inferiorum anime, & ipsius corporis, secundum quod homo generat, & non secundum mentem: & ideo baptizati traducunt peccatum originale. Non enim parentes generant in quantum sunt renouati per baptismum, sed in quantum retinent adhuc aliquid de uetustate primi peccati.

AD TERTIVM dicendum, quod sicut peccatum Adae traducitur in omnes, qui ab Adam corporaliter generantur; ita gratia Christi traducitur in omnes, qui ab eo spiritualiter generantur per fidem, & baptismum: & non solum ad remouendam culpam primi parentis, sed etiam ad remouendum peccata actualia, & ad introducendum in gloriam.

Prima Secundae S. Thomae.

liter, an diuina dispensatione aliquis non moriatur: ita non spectat ad fidem, an aliquis ex speciali prerogatiua gratiae non incurrat actualiter originale peccatum: de utroque enim simul, inquit Apostolus ad Romanos quinto. Per unum hominem peccatum introiit in mundum, & per peccatum mors. Est igitur necessarium secundum catholicam fidem credere, quod omnis utriusque sexus ab Adam secundum rationem feminalem proneniens, ex ipsa sua generatione sit obnoxius peccato originali. & contra Pelagianos dicentes oppositum, Aug. diffinit, & diffinit. De solo autem Iesu Christo uerum est, quod ex ipsa generatione nulli obnoxius est peccato: iuxta uerbum Angeli ad beatam Virginem ante filii conceptionem, quae uocatur natiuitas in utero, dicens, Quod ex te nascetur, sanctum. & iuxta hunc sensum militat ratio auctoris scilicet quia aliter non indigerent redemptione, quae per Iesum Christum facta est. Si enim peccatum originale uel in actu, uel in necessitate habendi illud, quis non incurreret, non egeret redemptione, quod haereticum esset dicere: sed si omnes obnoxii sunt peccato originali, sufficit ad indigentiam redemptionis. Neque enim solum redemptione eget actualiter captiuus, sed etiam obnoxius captiuitati. Et haec bene notabis tu Thomista, ne nimio zelo, non secundum scientiam, accensus, erronea dicas, quae erronea non sunt, cum de beatissimae Virginis conceptione disputas, aut praedicas. Secundum notandum est, quod licet, ut dictum est, ad fidem non spectet, tanquam necessarium credendum, utrum aliquis actualiter non habuerit ex speciali gratia

Art. huius quaeit.

Incipit haec epistola in ipso professione & c. 10. 3.

Z z ori-

originale peccatum, per hoc non excluditur quis spectare possit tanquam probabile, propter auctoritates sanctorum. In principio namque primae partis distinxit author, quomodo multipliciter aliqua spectent ad sacram theologiae: propter quod oportet sobrie se habere hominem in re hac, sicut & de actuali morte eorum, de quibus loquitur Apostolus primo ad Thesa. quarto & diabolicas amulationes, detractiones, rixaeque tam sub zelis, quam sub pietatis umbra, euitare, ac Spiritu sancto obicem non ponere iurando firmando hoc, vel illud.

ARTICVLVS IIII.

Utrum si aliquis ex humana carne formaretur miraculose, contraheret originale peccatum.

AD QVARTVM sic proceditur.

Videtur, quod si aliquis formaretur ex carne humana miraculose, contraheret originale peccatum. Dicit enim quedam glossa Gen. 3. q. in lumbis Adae fuit rota posteritas corrupta, quia non est separata prius in loco uirae, sed postea in loco exilij: sed si aliquis homo sic formaretur, sicut dictum est, caro eius separaretur in loco exilij. ergo contraheret originale peccatum.

¶ 2. Præter. Peccatum originale causatur in nobis in quantum anima inficitur ex carne: sed caro tota hominis est infecta. ergo ex quacumque parte carnis homo formaretur, anima eius inficeretur infectione originalis peccati.

¶ 3. Præter. Peccatum originale a primo parente peruenit in omnes, in quantum omnes in eo peccante fuerunt: sed illi qui ex carne humana formarentur, in Adam fuissent. ergo peccatum originale contraherent.

SED CONTRA est, quia non fuissent in Adam secundum seminalem rationem, quod solum causat translationem peccati originalis, ut Augustinus dicit 10. super Gen. ad litteram.

RESPONDEO. Dicendum, quod sicut iam dictum est, Peccatum originale a primo parente traducitur in posterum, in quantum mouentur ab ipso per generationem, sicut membra mouentur ab anima ad peccatum actuale. Non autem est motio ad generationem, nisi per uirtutem actiuam in generatione: unde illi soli peccatum originale contrahunt, qui ab Adam descendunt per uirtutem actiuam in generatione originaliter ab Adam deriuatam, quod est secundum seminalem rationem ab eo descendere. nam ratio seminalis nihil aliud est, quam uis actiua in generatione. Si autem aliquis formaretur uirtute diuina ex carne humana, manifestum est, quod uis actiua non deriuaretur ab Adam. unde non contraheret peccatum originale: sicut nec actus manus pertineret ad pec-

cati, quam constat non esse principium actiuum in generatione, nunc uero dicit, quod caro non inficit, nisi in quantum principium actiuum in generatione, non enim fuit haec simul.

¶ Ad hoc dicitur, quod carnis nomine, quatuor accipere potest, scilicet corpus, anima, et ex quo dicitur, quod caro non inficit, nisi in quantum principium actiuum in generatione, non enim fuit haec simul.

catum humanum, si manus non moueretur a uoluntate hominis, sed aliquo extrinseco mouente. AD PRIMVM ergo dicendum, quod Adam non fuit in loco exilij nisi post peccatum, unde non propter locum exilij, sed propter peccatum traducitur originalis culpa ad omnes, ad quos actiua eius generatio peruenit.

AD SECUNDVM dicendum, quod caro non inficit animam, nisi in quantum est principium actiuum in generatione, ut dictum est.

AD TERTIVM dicendum, quod ille qui formaretur ex carne humana, fuisset in Adam secundum corpulentam substantiam, sed non secundum seminalem rationem, ut dictum est, & ideo non contraheret originale peccatum.

ARTICVLVS V.

Utrum si Adam non peccasset, Eua peccante, filij originale peccatum contraherent.

AD QVINTVM sic proceditur.

Videtur, quod si Adam non peccasset, Eua peccante, filij originale peccatum contraherent. Peccatum enim originale a parentibus contrahimus, in quantum in eis fuimus, secundum illud Apostoli Roma. 5. In quo omnes peccauerunt: sed sicut homo preexistit in patre suo, ita in matre. ergo ex peccato matris homo peccatum originale contraheret, sicut & ex peccato patris.

¶ 2. Præter. Si Eua peccasset, Adam non peccante, filij passibiles, & mortales nascerentur. Mater enim dat materiam in generatione, ut dicit Philosophus in secundo de generatione animalium. mors autem, & omnis passibilitas provenit ex necessitate materis: sed passibilitas, & necessitas moriendi sunt poena peccati originalis. ergo si Eua peccasset, Adam non peccante, filij contraherent originale peccatum.

¶ 3. Præter. Damascenus dicit in li. 3. quod Spiritus sanctus praenit in uirginem, de qua Christus erat absque peccato originali nasciturus, purgatus est; sed illa purgatio non fuisset necessaria, si infectio originalis peccati non contraheretur ex matre. ergo infectio originalis peccati ex matre trahitur; & sic Eua

9. dist. 21. q. 1. art. 2. ad 3. & dist. 37. q. 1. ar. 1. ad 4. & 3. dist. 2. q. 1. ar. 2. q. 2. ad 2. & mai. q. 4. ar. 7.

Ca. 19. & 20. tom. 3.

Ar. 1. & 3. huius quæst.

D. 370.

¶ Super questionis 87. articulum quartum.

IN articulo quarto eiusdem octuagesimae primae questionis in responsione ad secundum, dubium occurrit: quia author in secundo sent. & hic in articulo 2. ad 4. quartum, tenet animam infici ex carne, quæ est pars ge-

¶ Super questionis 87. articulum quartum.

IN articulo quarto eiusdem octuagesimae primae questionis in responsione ad secundum, dubium occurrit: quia author in secundo sent. & hic in articulo 2. ad 4. quartum, tenet animam infici ex carne, quæ est pars ge-